

REFORMÁTUS

Gyülekezeti tájékoztató

Újság

2011. május

XVIII. évf. 5. szám

„...mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra...”

(2Kor 4, 18a)

A világ olyan, mint egy háromdimenziós kép: nem azt kell néznünk, ami a szemünk előtt van, amit elsőre meglátunk, hanem át kell néznünk rajta, és akkor látjuk meg igazán, miért is rajzolták meg a képet. Ha nem nézünk a dolog mélyére, akkor csak egy mázolórajtot látunk, több-kevesebb kreativitással. Viszont, ha szánunk rá időt és energiát, megláthatjuk az alkotó szándékának kontúrjait, s azon belül a nagy művet. Nem kérem, hogy mindenki műértő legyen, azonban a nézésen túl látni talán nem egy elvetendő dolog. Igaz, néha jobb tudomást sem venni a világ eseményeiről, azonban a nem tudás nem ment fel a felelősség alól!

Így hónap vége felé mindig eljön a cikkírás időszaka, az ember gondolkodik, mit is próbáljon meg átadni a Tisztelt Olvasónak! Legyen tudományos, általános, figyelemfelkeltő, léleksimogató, kritikus vagy esetleg egy keresztyéni bizonyoságtétel. Mikor melyik sikerül, jobban mondva, mikor melyiket sugallja a mi Jó Atyánk Szentlelke. Mert ugye, ha leülünk írni, annyi minden kavargó a fejünkben, vagy épp semmi sem jut eszünkbe, bár van arra is példa, hogy nagyon is céltudatos a mondanivalónk...! Azonban, mivel az imádság keresztyéni mivoltunk egyik alappillére, így ha ehhez folyamodunk, alázattal várjuk az „ihlet” címszó alatt elterjedt isteni sugallatot, talán papírra vethetjük a kimondásra ítélt gondolatokat.

Sokszor nehéz megfogalmazni az aktuálisan fejünkben forgó mindenféle eseményeket, sokszor nehéz visszafogni magunkat, nehogy túlságosan nyers formában adjuk tudtul, amit kivált bennünk a nagyvilág, vagy épp a túlértékelt, keresztyéninek titulált, említésre sem méltó, „divatnak hódoló” magatartás. Mert ha nem haladok a korral, akkor kigúnyolnak, maradnak csúfolnak, vagy ha épp túl „menő” vagyok, akkor

már nem is lehet bennem igazi, Istenben bízó és hívó Lélek! Ezt és így látják nagyon sokan, erről vagy a másik oldalról. Pedig miért ne lehetnénk a kettő jól összegyúrt megvalósulása? Átadni a Biblia üzenetét, és mély hittel megélni azt? Igaz, nagyon nehéz a dolgok mögé látni, de nem lehetetlen, ha igazán akarjuk! Azonban az ember nagyrészt el sem jut idáig, sokkal inkább hisz a médiának, a szomszédnak, és a saját szemének. Pedig mit mond az Ige? Hogy a „láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók” (2Kor 4,18b). Akkor miért érezzük mégis, hogy helyesen cselekszünk, mikor meglepőszünk a szél által felkapott hírekkel? Miért elég és jó ez nekünk, miközben másnap már a mély hívőségünkkel kérkedünk? Miért fér össze ez a kettő szívünkben? Miért tudjuk szemrebbenés nélkül azt mondani, hogy jaj, Tiszteletes úr, nem bírok elmenni templomba, amikor szombatot még bot nélkül igyekeztünk a szomszédba? És ez csak egy példa...! Az Isten mindent lát! Nem a lelkipásztor, se nem a gondnok és gyülekezeti tagok előtt kell majd elszámolnunk tetteinkkel, hanem az irgalmas, de igazságos Isten előtt, aki a láthatatlannak tűnőt is látja!

Virágvasárnap, nagyhét, húsvét... nem is olyan régen ünnepeltük. Ha úgy igazán belegondolunk a történetekbe, hogy kicsoda volt Ő és mégis elviselte a megaláztatást, cipelte a keresztet, nem kedveskedő szavakkal illeték, és mégis túrt, eltúrt és... imádkozott! Atyját kérte, hogy bocsásson meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek (Lk 23, 34). Mi hogyan viseljük a „beszólásokat”, a pletykákat, a sok keresztyéni szándékú boldogmondást? Fel vagyunk háborodva, szomorúak vagyunk, rágódunk rajta, visszaszólunk, és hagyjuk, hogy ugyanolyanok legyünk, mint a lavinaindító. Pedig ha sokszor, úgy igazán meglátnák, mi van a lavina mögött,

talán még örülnénk is annak, hogy szóbahoztak bennünket. Az ember annyiszor él mások szerint való életét, ami nem feltétlenül helyes és Istennek tetsző, csupán a könnyebb és megszokottabb út.

Mindeközben pedig észre sem vesszük, milyen gyorsan távolodunk a krisztusi magatartás követendő példájától. Jézus tanításaiból és földi életpá-

lyájából láthatjuk, hogy a gúnyolódás, támadás és lelketlenség már az Ó korában is megvolt. Az emberek akkor is tudtak irigyek, gonoszak, vakok, vakká tevők, és a vakságban jól lézengők lenni, és még véletlenül sem akarták meglátni a dolgok mélyén rejtőző igazi üzenetet, a halál után életet adó feltámadást, sőt az abban hívőket ítélték alsóbbrendűnek, mintha a hívő embernek kellene titkolnia kilétét, nem a semmiben sem hívőnek. Ez lenne a modernség? Sok esetben sajnós, igen! Lehet, hogy a véleményem kicsit szélsőséges, de sajnós ki-sebb százalékban találkozom hívő, mint hitetlen emberekkel, és mint tudjuk, a „trendi” az mindig a többség szava.

Azonban van itt még valami: mivel Isten a mindenség, tehát a „trendiség” Ura is, így nem kellene becsmérelnünk hatalmát, s látnunk kellene, hogy igenis vannak hívő emberek, vannak még templomok, és vannak közösségek, melyek még most is hisznek az egy Igaz Istenben, őszintén és lelkesen! Nem egyszerű, de meg kell tanulnunk egy dolgot: az igaz, hitben élő, hívő lélek nem emberek szerint él! Nem a szemének tetszőben gyönyörködik zsupán. Nem a többség „Barabást” (Jn 18, 40b)

kiáltó hangjával egybeolvadva isteníti a mulandó „bálványokat”, vagy nevezük őket médiasztároknak, „világmegváltó” tudósoknak, vagy épp a világ pusztulását oly izgatottan váró maja utódoknak, hanem igenis törekszik a láthatatlan előtérbe helyezésére. Próbálja lehajtott fejjel fogadni saját gyarlóságait, és alázattal kérni Atyját, hogy mindig adjon elég erőt a modern világban is megállni hívő keresztyénként! Hogy miért? „Mert üdvösségünk reménységre szól. Viszont az a remény-

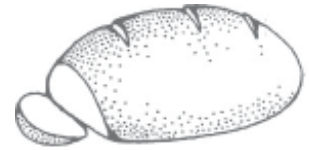
ség, amelyet már látunk, nem is reménység; hiszen amit lát valaki, azt miért kellene remélnie? Ha pedig azt reméljük, amit nem látunk, akkor állhatatossággal várjuk.” (Róm 8, 24-25).

Útravalóul most annyit szeretnék átadni, ami a Római levél 8. fejezetében van megírva Pál apostol által. Kérem a Kedves Olvasót, hogy olvassa el ezt a 8. fejezetet, és adjon hálát a Mindenhatónak mindazért, amit szívében érez!

Csoma Annamária

Nemcsak kenyérről él az ember

Olvasandó: Jónás próféta könyve 4. része

Nem én jöttem rá, és nem én állítom egyedül, hogy a Biblia legtöbb tanítását nem lehet egyetlen idézetből megérteni, és megmagyarázni sem. Ezt igazolja a Jónás könyve is. Itt, a végén elolvasott néhány vers alapján látjuk Jónást nem csak kívülről, hanem betekintést nyerhetünk lelki világába is. Szemléljük elvárásait, amelyeket Istennel szemben is hangoztatni mer. De próbáljuk sorra venni, mit is olvastunk.

Először azt, hogy Jónásnak rosszul esett az, hogy az ÚR nem pusztítja el azonnal Ninivét. Nem annak örül, hogy a bűneiket szemrehányó üzenet miatt nem vetik fogságba - mert sértegeti őket. Nem arra gondol, hogy a város pusztulását hirdető szavai miatt nem ölik meg, mint rossz hír hozóját szokás akkoriban. Nem azt látja meg, hogy szavának hitelt adva böjtölnek királyukkal egyetemben, még saját üzenetének a tartalmát sem tudatosítja, hogy negyven nap várakozás után - talán - rosszul eshetne valami hiúságának. De nem. Sőt meg is haragszik. Haraggal a szívében imádkozik. Milyen más ez az ima, mint amit a nagy hal gyomrában mondott. Sőt, most tudjuk meg, hogy azért nem akart Ninivébe menni, mert attól félt, hogy az ÚR nem váltja valóra, amit általa meghirdettet. Ezért legszívesebben meghalna... (Amitől -látszólag- most van a legtávolabb, azt kéri imájában). Az ÚR kérdése türelmes lázadó, hiú szolgáljával szemben: „Igazad van-e, hogy haragszol?”

Mit is mondjon a magyarázó először?! Hogy bizony, vannak ilyen szolgálói az Istennek? Vagy, hogy az ilyen

szolgálva szemben is tud az ÚR kegyelmes lenni, türelmet gyakorolni?! De az eszünkbe jut-e, hogy a választott nép, sőt a Krisztus által megváltott nép egyénenként is, közösségként is sokszor Jónás sértődős, haragvós imájával keresi Istent, s még csak meg sem hallja Ura kérdését: „Igazad van-e, hogy haragszol?”

Jónás legalább meghallgatta az ÚR kérdését. Kiment a városból, s a városból keletre egy kunyhót készítve vár. Talán arra, hogy meggondolja magát az ÚR. Pedig neki kellene elgondolkodnia saját életszemlélete, vallásossága felett. De mert nem azt látja szívében az ÚR, amit szeretne, még egy csodában részesíti szolgálóját.

„Jónás kunyhója mellett sarjadt egy gyorsan növekvő bokor, és szétterülő levélzetével igen jó árnyékot adott a tűző nap ellen, aminek Jónás nagyon megörült. (Ilyen gyorsan változik az ember hangulata: előbb még halni készülő világfájdalom, majd meg egy kis hűsítő árnyék révén gyors vigasztalódás.) - A 6. v.-ben a héber qiqájón szó, amelyet a Vulgata és Luther nyomán „tök”-nek szoktak fordítani, eredetileg ricinusbokrot jelent, amely valóban gyorsan fejlődik (ha nem is szükséges a 10. v.-ben levő „egy éjjel” kifejezést betű szerint értelmezni, lévén a kifejezés annál általánosabb jelentésű). Maga a pontos növénytan meghatározás sem igazán lényeges, újabb fordítások egyszerűen csak „egy bokor”-nak, vagy éppen „csodabokornak” nevezik, hiszen Isten csodás tettéről és az azt követő tanulság megértéséről van szó. Egy napon ugyanis egy féreg - amelyet Isten „rendelt

oda” - megszúrja a bokor gyökerét, úgyhogy az elszárad, és az árnyékában alvó Jónás kínzó fejfájásra ébred.” (Jubileumi kommentár). Az új fordításban napszúrást olvashatunk. Ez pedig lehet halálos is. Az ÚR cselekvő módszerrel tanítja szolgálóját, övét is. El is mondhatná, amit akar, de előtte megteszi azt, amiből szavai nyomán meg lehet teremtményének érteni akarátát. (Mert ami nekünk csoda, azt Ő bármikor, bárkivel megteheti). Jónás pedig ismét a halált kívánja, amelyet kiútnak vél a szolgálatból, az Úrral való kapcsolatból.

A végső tanulságot tömörebben nem foglalhatjuk össze, mint ahogyan azt a Jubileumi kommentár teszi: „A most következő párbeszédben bontakozik ki igazán a bibliai könyv tanítása. Isten felteszi Jónásnak ugyanazt a kérdést, amelyet feladott már korábban is (4. v.): Vajon jogos-e a próféta haragja, „méltán haragszik-e”? Jónás természetesen dacos igennel felel. Szerinte neki minden oka megvan a haragra. A lelki bosszúság után, hogy Isten őt „meghazudtolta”, mert nem vitte véghez azt, aminek a hirdetését pedig rábizta, most még a testi baj is gyötri, hiszen a hőség miatt az ájulás környékezte. Isten azonban nem így értette a kérdést. Nem arról van szó, hogy Jónásnak van-e oka a haragra, hanem hogy van-e joga hozzá. Hiszen az árnyékot adó bokor nem az övé volt, nem fáradt érte. Legfeljebb arról van szó, hogy sajnálja, mert értékes volt, hiszen árnyékot tartott. Ehhez kapcsolódik az igazi tanulság: Még egy bokrot is lehet sajnálni, mert az is érték. Hát akkor Isten hogyan sajnálná Ninive

sok ezer lakóját, akik viszont az övéi, az ő teremtményei, csupán bűneik miatt megromlottak, ítéletet érdemelnének.

Amikor tehát Jónást rendreutasítja Isten, hogy nincs joga bosszankodni egy bokor miatt, mert nem az övé annak az élete, ugyanakkor rendreutasítja a tekintetben is, hogy nincs joga bosszankodni, ha Ninive kegyelmet kapott, mert nem az övé a város. Istennek van joga haragudni a bűn miatt, és örülni a megtérés láttán. Jónást – és rajta keresztül a könyv olvasóit is – arra tanítja Isten, hogy mindnyájan az ő teremtményei és gyermekei vagyunk, akiket szeret, félt és sajnál. Az Ő szemével látó féltő szeretettel kell néznünk más emberekre, még a pogányokra is. Minket felhasznál az ígehirdetés megtérésre hívó szolgálatában, de az üdvösségadás vagy kárhóztatás jogát nem ruházza ránk.

Ez volt az a lecke, amelyet Jónás könyve feladott Ezdrás kora szűkkeblű, nacionalista vallásosságú hívóinak. A lecke azóta is időszerű, valahányszor kérdésessé tesszük, hogy igazságos-e Isten, amikor ítélet helyett kegyelmet ajándékozik. Jézusnak is nemegyszer kellett példázatokon át is nevelni több szeretetre. A tékozló fiú bátyját, a „jó fiút”, korholnia kellett az Atyának, mert nem tudott örülni öccse hazatérésén. A szőlőmunkásokat rendre kellett utasítani, mert méltatlan elbánásnak tartották, hogy a régebben munkálkodók is „csak” annyi bért (a kialakított jutalmat) kaptak, mint a később munkához jutottak: „Nem szabad-e azt tennem a javaimmal, amit akarok?” (Mt 20:15). Az üdvözítő Istennek erre a kérdésére éppúgy nincs mit válaszolni, mint a Jónás-történet végén elhangzott kérdésekre. Mert az utolsó szó itt is Istené, akinek a szeretete bírálhatatlan, és végső sorban Jónások és Ninivék egyaránt ennek a szeretetnek köszönhetik, hogy Isten elfogadja őket – és minket is, bármelyik oldalon álljunk is”.

Ima:

Mindenható Isten, ki Atyánkká letél megváltó Krisztusunk által! Hálát

adunk, hogy emberi gyarlóságainkért nem büntetsz azonnal, hanem türelmes nevelőként szemléltetsz, magyarázod emberi létünk értelmét, értékét. Bocsáss meg nekünk, ha a Te dicsőséged helyett oly sokszor a magunk érdekeit keressük, ha engedelmség helyett a lázadó, dacos menekülésünket kell látnod. Bizony, szükséges volt közénk jönnie Egyszülött Fiadnak, hogy félreérthetetlen példája által elénk adja, milyen a Neked tetsző élet, s hogy mi a

Te jutalmad az engedelmes étellel Téged szolgáló teremtménynek. Segíts Szentleked erejével, hogy egyszülött Fiad útmutatását követve növekedjünk a hitben, reménységben és szeretetben. Segíts, hogy Jézusra, a hit szerzőjére és beteljesítőjére nézve éljünk, s Tőle halljuk majd ama napon: „Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek azt az országot, amely nektek készítettett a világ kezdeté óta.”

Ámen.

- id. f.-

B I B L I A O L V A S Ó

u e z é r f a n a l

1.	Sz.	1Kir 11,14–25		Titusz 1, 1–4
2.	Cs.	1Kir 11,26–43		Tit 1, 5–9
3.	P.	1Kir 12, 1–19		Tit 1,10–16
4.	Sz.	1Kir 12,20–33		Tit 2, 1–5
5.	V.	1Kir 13, 1–10	J	Tit 2, 6–10
6.	H.	1Kir 13,11–34		Tit 2,11–15
7.	K.	1Kir 14, 1–20		Tit 3, 1–7
8.	Sz.	1Kir 14,21–31		Tit 3, 8–11
9.	Cs.	1Kir 15, 1–15		Tit 3,12–15
10.	P.	1Kir 15,16–24		ApCsel 1, 1–3
11.	Sz.	1Kir 15,25–34		ApCsel 1, 4–8
12.	V.	1Kir 16, 1–14	Ú	ApCsel 1, 9–14
13.	H.	1Kir 16,15–34		ApCsel 1,15–20
14.	K.	1Kir 17, 1–9		ApCsel 1,21–26
15.	Sz.	1Kir 17,10–24		ApCsel 2, 1–13
16.	Cs.	1Kir 18, 1–15		ApCsel 2,14–21
17.	P.	1Kir 18,16–29		ApCsel 2,22–28
18.	Sz.	1Kir 18,30–46		ApCsel 2,29–36
19.	V.	1Kir 19, 1–8	N	ApCsel 2,37–41
20.	H.	1Kir 19, 9–18		ApCsel 2,42–47
21.	K.	1Kir 19,19–21		ApCsel 3, 1–10
22.	Sz.	1Kir 20, 1–22		ApCsel 3,11–20
23.	Cs.	1Kir 20,23–43		ApCsel 3,21–26
24.	P.	1Kir 21, 1–16		ApCsel 4, 1–12
25.	Sz.	1Kir 21,17–29		ApCsel 4,13–22
26.	V.	1Kir 22, 1–28	I	ApCsel 4,23–31
27.	H.	1Kir 22,29–54		ApCsel 4,32–37
28.	K.	2Kir 1		ApCsel 5, 1–11
29.	Sz.	2Kir 2, 1–8		ApCsel 5,12–16
30.	Cs.	2Kir 2, 9–18	U	ApCsel 5,17–25
			S	
			2011	

Honismereti és angol nyelvtábor 2011

A Református Tanulmányi Központ 2011. július 18-23 között szervezi meg a Honismereti és angol nyelvtábort. Szeretettel hívjuk az érdeklődő fiatalokat. A már megszokott honismereti és angol nyelvi foglalkozás mellett nem maradhat el a honismereti kirándulás sem. Részvételi díj 55 Euró.

További tájékoztatást a 056 62 82 560-as telefonszámon, vagy a 0908 035 094-es mobilszámon és a csoma@copusnet.net címen lehet.

GYÜLEKEZETEINK életéből

Református Nőszövetség - Szádalmás

A mi márciusunk

A 2011- es esztendő szervezetünk életében jelentős évnek számít. Ugyanis 15 évvel ezelőtt 1996. március 17-én alakult meg Szádalmáson a **Református Nőszövetség** 37 taggal **özv. Tóth Józsefné, Irénke néni** vezetésével. Ennek az évfordulónknak emlékére idén több alkalmat is beterveztünk, hogy ezek által is emlékeztetésebbé tegyük a számunkra felejthetetlen éveket, amit Isten kegyelméből közös erővel, hittel és áldozatos munkával véghez tudtunk vinni.

Első alkalunkat március 4-én tartottuk, amikor **teadélután** szerveztünk a gyerekek részére a gyülekezeti termünkben. Ez a közös szórakozás énekléssel vette kezdetét, majd bib-

liavetélkedőre került sor, ahol gyermekeink összemérhették tudásukat a Szentírás ismeretéből. 3 csoportban folyt a verseny korosztályonként, melynek kérdéseit a lelkipásztorunk állította össze nekik. Míg összesítettük az eredményeket, addig a gyerekeket csekély ajándékokkal leptük meg, amit tombolahúzáskor minden gyerek a saját díját húzhatta ki magának. Ezt a vetélkedő kiértékelése követte és minden résztvevőt oklevéllel jutalmaztunk meg. Végül beindult a „teázás, sütizés“, amit nőtestvéreink biztosítottak számunkra. Még ezzel sem fejeződött be ez az alkalom, mert előkerültek a társasjátékok, kártyák, „csocsó“ és folytatódott tovább a szórakozás. Itt nemcsak a gyerekek érezték jól magukat, de mi felnőttek is, mert kis időre elfelejtettük

a mindennapi gondjainkat és újra a gyerekvilágban érezhettük magunkat, hacsak rövid időre is, de megérté.

Ugyanerre a napra volt meghirdetve a **világimnap Chile gyülekezeteiért**. Még alig mentek el a gyerekek és gyülekeztek a felnőttek, hogy együttes erővel imában hordozzuk az ott élő testvéreinket. Ennek a világimnapnak elgondolkodtató mottója: „Hány kenyerek van?“ , melyet mi, akik nem szenvedünk „hiányban“, úgy mint ők, sokszor fel sem fogunk. Mi természetesnek vesszük a mindennapi kenyeret, amit nem magunknak köszönhetünk, hanem Mennyei Atyánknak lehetünk érte hálásak, mert azt ő biztosítja számunkra. Áldásos volt számunkra ez az alkalom azért is, mert megismerkedhettünk egy másik nép életével, nehézségeivel.

Március 20-án ünnepi alkalomra került sor szervezetünk megalakulásának 15. évfordulója alkalmából a helyi kultúrházban. Erre az alkalomra vendégeket is meghívtunk és a kultúrházunk megtelt velünk örvendezőkkel, hogy együtt adjunk hálát az Úrnak, amiért mindvégig velünk volt és vezetett éveken keresztül. Ünnepi alkalunkat szervezetünk himnuszának eléneklésével nyitottuk meg, mert itt is a 15 év alatt az Úr csodásan működött. Áhítatot tartani a felsőlánci lelkésznot **Kása Melindát** kértük meg, hogy szolgáljon közöttünk. Majd az első elnöknő Irénke néni biznyságtévő szavaival sok jelenlövő könnyeit is kicsalogatta. Beszámolt a kezdetekről, hogyan indították el falunkban ezt a szervezetet **Németh Zsuzsanna** nőtestvérrel karöltve. Megemlékezett a 10 év elnökségi munkájának áldásairól, megköszönve a segítő és áldozatkész nőtestvérek segítségét. Elmondta, hányszor érezte ezalatt az idő alatt Isten jelenlétét, üzenetét, azt, hogy az Úr szavai szólnak hozzá. A 15 év tevékenységeit, amit Irénke néni nem mondott el konkrétan, azt mint jelenlegi elnöknő és e sorok írója próbáltam összegezni, kiértékelni, mert volt itt

tevékenység bőven. Irénke néni után **Németh Zsuzsanna** vette át az elnöki funkciót és folytatta tovább a megkezdett munkát. Ő is hálatal szívvvel mondott köszönetet ezekért az áldásos évekkért. Az ünnepünket a **Bokréta** énekkar szolgálata tette még szebbé, varázslatosabbá. **Varga Zoltán**

lelkipásztorunk mindhárom elnöknőnek egy csokor virággal köszönte meg az eddigi áldásos tevékenységet, munkát, kiemelte, hogy bármi megmozdulás van az egyházon belül is a nőtestvérek „mint legények“ mindig, mindenütt ott vannak és segítenek. A visszaemlékezések után következett a meghívott vendégek előadása. Elsőként a szervezetünk **országos elnöknője Fülöp Angéla** lelkipásztor tartotta meg beszámolóját: A nő szerepe a gyülekezetben. Tartalmas előadásában elemezte és kiemelte a nő szerepét, milyen helyeken kell helytállniuk. Akik ott voltunk, felejthetetlen tudnivalókkal gazdagodtunk. Másik előadásra a volt országos elnöknőnkét kértük fel, **Szabóné Kozár Éva** lelkipásztort, aki jelenleg a **perbenyiki Jó Pásztor Ház Gyerek és Anyaotthon vezetője**. Éppen arra voltunk kíváncsiak, hogyan indult ez a kezdeményezés, milyen nehézségekkel és most milyen örömeinkben van részük. Nagyon sok érdekességet megtudtunk tőle, mi mindenben van részük, honnan kapnak támogatást, kik a segítőik...és még sorolhatnám. Vendégeinknek is egy virágcsokorral és egy emléklappal köszöntük meg, hogy megtisztelték jelenlétükkel és előadásukkal

„visszaemlékező“ ünnepi alkalmunkat. Minden jelenlévő testvérnek alkalma nyíltott, hogy a szerény szeretet-
vendégségünk közben beszéljünk és immár II. alkalommal körünkben
megjelent **sárospataki „könyv-**

árusunk“ kínálatából válogathattunk. Ezért az alkalomért is csak Teremtőnk-
nek adhatunk hálát, hogy ezt az alkal-
mat megengedte és segítő testvéreket
adott hozzá, hogy meg is tudjuk ezt
valósítani, mert egyedüli erőnk a

Krisztusban van.

„*Ne látszatra szolgáljatok, mintha
embereknek akarnátok tetszeni,
hanem Krisztus szolgáláiként cselekdjétek
Isten akarata: lélekből.*“ Ef. 6,6

Perhác Gyöngyi- elnök

„Sírni csak a győztesnek szabad...”

A Zempléni Egyházmegye tavaszi közgyűlését Alsó-
mihályiban tartotta 2011. március 28-án hétfőn.

Ez az alkalom adott helyet annak az eseménynek, amely
egy szolgálattevő életének könyvében egy hosszú fejezet
végére tett pontot.

Több mint 41 év hűséges szolgálat után, istentisztelet
keretén belül búcsúzott szolgatársaitól id. Demes Tibor
lelkipásztor. Alapigeként az 1Thessz 5:12-23 versei szolgál-
tak, s ez alapján beszélt a lelkészi küldetésről, Pál apostol
példáját említve, akinek miután lejárt a küldetésének ideje,
mások álltak a helyére, és folytatták a Krisztus szolgálatát.

A lelkészi szolgálatról elmondta, hogy azt, aki az Úrban
szolgál, azt meg kell becsülni, munkája szerint. Sok kihívása
és öröme van ennek a szolgálatnak, és szépségei mellett
megvannak a nehézségek és buktatók is, amelyekkel hittel
lehet megküzdeni, és méltósággal, Krisztus által győzedel-
meskedni. A gyülekezet küldetése pedig az Isten ígéje alap-
ján, nem más, mint a szüntelen öröm, imádság és hálaadás.
Székely Éva: „Sírni csak a győztesnek szabad“ című könyvét
idézte, utalva arra, hogy Krisztusban hitvalló ember csak
örömkönnyekeket ejt, végül pedig elénekelte a 122. zsoltár 2.
versét, és megköszönve Istennek az áldott szolgálati éveket.

Ezután Molnár Elemér esperes, majd pedig őt követően
Kocsis Géza egyházmegyei gondnok, a Zempléni Egyház-
megye nevében ünnepélyes búcsút vett a nyugalomba vo-
nuló lelkipásztortól, felidézve a közös emlékeket, és végül
életére és családjára Isten áldását kérve. A lelkipásztorok
közössége továbbra is áldott emlékezésében hordozza az

immár nyugalmazott lelkipásztort.

„*Mindenkor örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, min-
denért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus
által a ti javatokra.*“ (1Thessz 5:16-18)

Györky Sz.

Gondnok köszöntése Hanván

A **2011.május 1.** vasárnapon tartott istentiszteleten
a hanvai református gyülekezet gondnokát köszönthettük
80.születésnapja alkalmából.

Aasztalos Béla gondnok úr mintegy 3 és fél évtizede
szolgálja gyülekezetünk közösségét példaadó hűséggel és
odaadással.

Eddigi szolgálatait
a gyülekezet ne-
vében **Nagy Ákos
Róbert esperes
és Nagy Andrea
lelkipásztor** kö-
szönte meg és
együtt kértük a
gyülekezettel az
Isten áldását to-
vábbi életére, szol-
gálataira.

Nagy Andrea

Ifjúsági nap Nagyölveden

2011. március 26-án került sor a Barsi Egyházmegye
ifjúsági napjára Nagyölveden, melynek témája *Ki a te fele-
barátod?* - volt. Antala Éva, helyi lelkész nő szeretettel
köszöntötte a jelenlévő fiatalokat, majd éneklés után Bohák
Ildikó szólt arról, hogy sokan kérnek, várják tőlünk, hogy
őket kövessük, de az Úr Jézus az egyedüli, aki úgy szeretett,
hogy meghalt helyettünk. Jézust sokan keresték fel, hogy
meghallgassák, tanuljanak tőle, de voltak olyanok is, akik
azért, hogy megkísértsék. Egy ilyen frásztudónak mesélt el
Jézus az irgalmas samaritánus történetét. A példázatot a
kétyű fiatalok előadásában tekinthették meg.

Ezt követően Izsmán Adél beszélt arról, hogy könnyen
mondunk ítéletet a lévita és a pap fölött, könnyen beszé-
lünk, ha nem rólunk van szó, de vajon mi hogyan cselek-
szünk a mindennapokban? Szívesen segítenénk a több ezer
kilométerre lévő bajbajutottakon, de vajon észrevesszük-e
a mellettünk lévő, gondokkal küzdő osztálytársat, ismer-
rőt? Az Úr tudja, hogy milyenek vagyunk, és Ő nem azért
jött, hogy pálcát törjön felettünk ez miatt, hanem hogy
adjon szemet meglátni a gondot, és erőt segíteni.

Az alkalomra a nagyölvédi gyülekezet gazdag szere-
tetvendégséggel készült. Énekléssel és játékkal zártuk az
alkalmat.

Izsmán Jónás és Adél

HÚSVÉTRA KÉSZÜLVE - Lelkészerterkezet HANVÁN

Húsvétra készülve, közös lelkészerterkezet tartott **2011. április 13-án, a Hanvai Diakóniai Otthonban**, a Borsod-Gömöri Református Egyházmege és a Gömöri Református Egyházmege lelkipásztori közössége. Alkalmunk, melyen mintegy 80 lelkipásztor vett részt, **Szőnyi Tamásnak, a Borsod-Gömöri Egyházmege lelkési főjegyzőjének** áhítatával kezdődött. Ezt követően **Dr. Papp Vilmos, nyugalmazott lelkipásztor, teológiai professzor** előadására került sor, aki „*Jézus Krisztus a világ egyetlen reménysége - a húsvét fényében*” címmel tartott előadást. Az érdekes előadás, az előadó szavaival élve több „puzzle”-ből, önmagában is érdekes képből állt össze egy nagy bizonyosságtéttel, melynek központi üzenete: A XXI. században is csupán egyetlen reménysége van a mi világunk-

nak, aki nem más, mint az élő Isten élő Fia, az Úr Jézus Krisztus.

Ezt követően aktuális információkat hallhattunk az egyházmegek életéből. Közös alkalmunkon nagyheti és húsvéti igehirdetési vázlatok is kiosztásra kerültek, köszönhetően az azokat készítőknak, **Mátyás Sándor nyékládházi és Bihari László Rihárd rimajánosi lelkipásztoroknak**. Közös alkalmunk, testvéri találkozónk szeretetvendégséggel ért véget. A résztvevők nevében ez úton is szeretettel köszönjük a Hanvai Diakóniai Otthon befogadó szeretetét.

Beszámoló végén érdemes megemlítenem azt a tényt is, hogy ez a közös lelkészerterkezet, a rendszeres együttműködés újabb gyümölcse. Az ezt megelőző közös programok, lelkészerterkezetek, konferenciák is igazolják a kárpát-medencei és azon belül a borsod-gömöri és gömöri magyar reformátusság összetartozását. Ezért és ennek minden áldásáért, ajánlékáért, legyen hála, teremtő és megváltó Istenünknek!

Nagy Ákos Róbert

A kegyelem három pillanata

Evangelizációs alkalmakra került sor az Ipolysági gyülekezetben 2011 március 9-11-ig. Sebők János madi lelkipásztor szolgálatait hallgathattuk. Az igehirdetések témája a vak Bartimeus meggyógyítása volt (Márk 10, 46-52).

Három pillanatot ragadt ki az igehirdető Bartimeus életéből. Az első nap arról hallhattunk, hogy Bartimeus felismeri, hogy van kihez kiáltani. Bartimeus nem vádolja Istent a helyzete miatt, nem tesz fel keresztkérdéseket, hanem megpróbálja megragadni az utolsó esélyt. Alázattal kiált Jézus után: „Dávid Fia, könyörülj rajtam!”. Jó lenne, ha mi is ilyen alázattal kiáltanánk hozzá.

A következő napon Bartimeus kiáltására kapott válaszról hallhattunk. A tömeg Jézus körül tolong, siet Jeruzsálem felé, hogy Jézust királlyá tegye. Nincs ideje megállni egy vak koldus mellett... Akkor van a baj, amikor megelőzzük Jézust. Már nem mögötte, Őt követve, hanem előtte szaladunk. Mert sajnos a jót is lehet rosszul tenni. Hányszor megtörténik, hogy azt mondjuk: „Hisz én csak jót akartam.” Éppen ebből a „jóból” hányszor támad feszültség, baj. De ha visszaállunk Jézus mögé, és engedjük hogy az Ő akarata teljesüljön az életünkben, akkor válik a jó igazán jóvá. Jézus nem siet előre a tömeggel, hanem meghallja Bartimeus kiáltását, megáll és magához hívja.

Az utolsó napon Bartimeus kéréséről volt szó. Amikor Jézus megkérdezi tőle: „Mit kívánsz hogy tegyek veled?” A legfőbb problémája megoldását: a látása visszanyerését kéri. Nem éri be kevesebbel. Merünk-e nagyot kérni Jézustól, vagy beérjük az alamizsnával? Megismertkedhettünk a Kelet-Európa misszió munkájával is. Hallhattunk a kályhamisszióról, amely során kályhákat adományoznak a rászoruló családoknak. Megtudhattuk, hogy lehetőség van hátrányos helyzetű gyermekek rendszeres támogatására a gyermektámogatási programon belül. A Kelet-Európa misszió munkájáról bővebben a www.misszo.eu oldalon olvashatunk.

Izsmán Adél

Jégkorong világ bajnokság Szlovákiában

-vagy valahol Európában

Sportlázban él az ország. Reklámok, nemzeti zászlók az autókon (2006-ban a foci vb idején láttam olasz autókon), bizakodó nyilatkozatok és az elmaradhatatlan nemzeti büszkeség a szlovák térfélen. Most végre meglátja és megtanulja a világ, hol is van és mire képes ez a kis ország Európa közepén. És akkor jön a hidegzuhany, a francia válogatott Kassa helyet Krakóba váltott repülőjegyet és ott is landolt. Ott aztán gondolom közölték velük, hogy cca 300 km-t délkeletfelé kell még utazniuk, hogy Kassára érkezenek. Kérdéseim a következők:

- Mi lett volna, ha Triannonban tévednek 300 kilométert?

- Ma Magyarországhoz tartozna Gdansk-Danzig?

- Talán Triannonban is tévedtek és ezért néz ki így Közép-Európa?

- Már 1919-20-ban sem voltak „képben”, ezért a Masaryk-Benes duó kedve szerint tologathatta a határvonalakat?

- Ha egy ország reprezentánsai a GPS, internet korában sem tudják, hogy melyik országban található Krakó, mennyire hozhatnak ezen ország képviselői mérvadó döntéseket, például az ENSZ Biztonsági Tanácsa állandó tagjaként?

- Ez a nemzet valóban európai?

A franc tudja?????????

CsL

NEMZETKÖZI ELŐKÉSZÜLET A HEIDELBERGI KÁTÉ 450. ÉVFORDULÓJÁRA *Családi kincs és a nép könyve, friss, meleg lelki kenyér nálunk*

A helyreállított emdeni/Németország Johannes a Lasco Református Könyvtárban március 3-5. között nagyszabású nemzetközi konferenciát tartottak és állandó kiállítást nyitottak meg a Heidelbergi Káté (továbbiakban HK) születésének 450. évfordulója méltó előkészítése céljából. És hogy nekünk mit jelent? Ezt is megtudjuk az alábbi sorokból.

A nagyszabású kiállítás szervezője a heidelbergi Pfalzi Választófejedelmi Múzeum, az Állami Kastélyok és Díszkertek Baden-Württembergi Szervezete, a Refo500 Alapítvány és Emden Város Johannes a Lasco Könyvtára. A kiállítás megszervezésében a hollandiai Apeldoorn Het Loo Palotája is közreműködik. Az ünnepélyes kiállítás-megnyitót nagy érdeklődéssel kísért

előadásorozat nyitott meg. Az előadások széleskörűen vizsgálták a Heidelbergi Káté keletkezését, hatását, ma is élő jelenlétének titkát. A hollandiai Dr. H. Selderhuis professzor vezette be a tanácskozást, fő előadásának címe: „A Heidelbergi Káté – egyetlen vigasztalásunk életünkben és halálunkban”. Az USA grand rapidi református egyetemének professzora, Dr. Lyle Bierma a Káté eredetéről és korai történetéről szólt. A hannoveri Dr. Th. Latzel a Káté teológiai jellegzetességeit vette sorra. A holland Dr. A. den Hollander a HK nyomtatott formában történt terjesztéséről érkezett. Egész na-

pos előadásorozatot tartottak a HK hollandiai hatásáról, aminek főúri támogatói, oltalmazói az Orániai Ház uralkodói voltak. Volt, aki a Káté tanításának hollandiai módszereit vette sorra, mások a Kátéről tartott igehirdetéseket elemezték. Külön blokkba kerültek azok az előadások, melyek a Káté heidelbergi életét, történetét mutatták be. Volt, aki a tudósokra gyakorolt hatásáról szólt. Selderhuis professzor második előadásában a Káté útját mutatta be Emdentől Kínáig. De hallhattunk a Káté politikai hatásáról, befolyásáról is, kulturális erjesztő erejéről. Dr. Peter Opitz zürichi professzor és mások a svájci hatást és befolyást térképezték fel.

Miért heidelbergi a Káté? Mert 1563-ban a református egyetemi városban, Heidelbergben jelent meg. Összeállítói: Ursinus Zakariás és Olevianus Gáspár heidelbergi teológusok, akik a környező gyülekezetek lelkeszeivel együtt sokszor át-

beszélték a kérdéseket és a feleleteket, sőt abba még a pfalzi református hitre tért fejedelmet is bevonták. A Káté tehát közösségi munka, csapatmunka terméke, kö-

zösségi hitvallás. Gyors elterjedésének magyarázata rövidege, világos szerkezete, tömörsége és bibliai megalapozottsága. Keletkezése évszázadában, a 16. században 43 kiadást ért meg alig 40 év alatt, nem csak németül, hanem hollandul, angolul, s már 1577-ben Pápan magyarul is megjelent. Miután hazánkban az egyhiten lévők hitük és életük zsinórmértékéül fogadták el, az 1619-ben Sókón, a Felső-Dunamelléken tartott zsinat úgy rendelkezett, hogy a Kátét az iskolákban „hétköznapiakon a reggeli órákon minden nap könyv nélkül el kell mondani”. 1630-ban pedig a pápai zsinaton arról döntöttek, hogy Dunántúl minden református iskolájában „a tanulóknak nagy gonddal csepegessék lelkekbe a Heidelbergi Kátét”. Így az egy századdal megjelenése után valóságos családi kincscs és népkönyvvé vált hazánkban. Victor János teológiai tanár jó ötven éve ezt írta a Kátét méltató tanulmányában: „...Teljesen téves képet alkotna magának a Kátéről az, aki úgy vélné, hogy szabattosságánál és áttetsző világosságánál fogva hasonlítható valamilyen remekbe formálódott kristályhoz. A kristálynak csakugyan megvannak ezek a tulajdonságai, de ugyanakkor az is jellemzi, hogy hideg és kemény. A Káté ellenben lágy és meleg, mint a friss kenyér. Elsősorban és főképpen nem az értelmünk igényeit akarja kielégíteni, hanem a szívünk-
höz akar szólani. Persze tanítást kell adnia – ez a dolga, és ennek mesterien meg is

felel -, de olyan tanítást ad, amely az életünk ízes és erős tápláléka”.

A 17. századtól a 20. századig közel 300 féle kiadása jelent meg, így pl. latinul,

görögül, héberül, hazánkban 8 féle fordításban a századok alatt, de cseh, horvát, lengyel, litván nyelven is. 1934-ben ukránul is! I. Rákóczi György fejedelem 1656-ban Szebenben románul is kinyomtatta. Aztán nemsokára spanyolul, portugálul is megjelent. A többi földrészre is hamar átkerült. Megjelent Amerikában is, majd Ázsiában is, 1735-ben már malájul, jávaiul, szingalézi, és tamil nyelven is olvasható. 1884-ben japánra fordítják. Afrikát hamar elérte a Káté, már 1647-ben arabul is olvasható. Dél-Afrikán keresztül az 1800-as évek közepére behatolt a fekete kontinens belső területeire is.

Az 1600-as évek elején egy angol felsőházi tag hazatért Hollandiából, s a lordok házában ezt mondta: „Testvéreink a kontinensen rendelkeznek egy olyan könyvecskével, melynek lapjait aranytonnákkal sem lehetne megfizetni! Ezt a könyvecskét Heidelbergi Kátének nevezik”. Barth Károly ezt írta róla: „A Heidelbergi Káté az Isten Igéje

szerint reformált egyház hitének klasszikus foglalatata és dokumentuma volt és marad". Goebel egyháztörténész a 30-as években találoán állapította meg, hogy a Káté egyesíti a nagy reformátok legsajátosabb erőnyeit, így Luther bensőségeségét, Melancthon világos-

ságát, logikáját, Zwingli egyszerűségét, és Kálvin Istenért égő szívét.

Igen, a Káté titka közel 450 év múltán is ugyanaz: hatásának belső erőműve személyes hitvallásra segít, megőriz a tiszta evangéliumi hitben, tanításban. Személyes és családi kincs,

kárpát-medencei református népünk közkinccse, iránytűje, hitünk és életünk zsinórmértéke, aminek lapjait aranytonnákkal sem lehetne megfizetni. Mert lágy és meleg, mint a friss kenyér, amire naponta szükségünk van. És ez a Heidelbergi Káté jövőjének, biztos fennmara-

dásának is a titka. Amíg Európának ezen a tájékán lesz református hívó ember, lesz Heidelbergi Káté is, s amíg lesz a kezekben Káté, lesz világos, tiszta látású, evangéliumi reformátusság is a Kárpátok övezte szűkebb és tágabb hazában...

Dr. Békefy Lajos

Deregnyőn ülésezett a Generális Konvent Elnöksége A Kárpát-medencei reformátusság is készül a népszámlálásra

A Református Egység Napja ünnepi előkészítése volt a Generális Konvent Elnöksége csütörtökön és pénteken zajló tanácskozásának fő témája. A felvidéki Deregnyőn ülésező testület határozott arról is, hogy levélben fordul Orbán Viktor miniszterelnökhöz a Kárpát-medencei magyar reformátusságot érintő kérdések megvitatását kezdeményezve.

A Kárpát-medencei magyar református egyházak és egyházkerületek elnökségeit tömörítő testület megbeszélésének résztvevői egyeztettek a magyar református egység létrejöttének május 22-én ünnepelt évfordulójához, a Református Egység Napjához kapcsolódó eseményekről, valamint a Magyar Reformátusok Hatodik Világtalálkozójának programjairól.

A Magyar Református Egyház részegyházai a kialakult hagyománynak megfelelően szervezik idén is a világtalálkozót, amely így az 1938-as, majd az 1991-től öt évenként megrendezett találkozók sorába illeszkedik. Az eseménysorozat májusban kezdődik, és októberben, a Reformáció Hónapjában zárul. A világtalálkozó eseményeire, különös tekintettel a Generális Konvent (GK) temesvári plenáris ülésére (2011. június 21-22.), megkülönböztetett szeretettel várják a diaszpórában élő magyar reformátusság képviselőit is, hogy beszámoljanak közösségeik életéről, örömeiről és gondjairól.

Az elnökségi ülésen beszámoló hangzott el a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház április 9-én megtartott zsinati üléséről, ahol a konvent egyházalkotmányi bizottságának két tagja megfigyelőként vett részt. A GK elnöksége üdvözölte a tisztújítás egyházi előírásoknak megfelelő lebonyolítását és az egységben hozott döntéseket. A tanácskozás résztvevői reménységüket fejezték ki, hogy az

új vezetőség megválasztása előmozdítja a horvátországi reformátusság egységének helyreállítását.

A megbeszélésen szóba került az Európa több országában esedékes, így a különböző magyar református közösségeket érintő közelgő népszámlálás kérdése is. Az elnökség bátorítja az egyháztagokat, hogy a felekezeti hovatartozásra vonatkozó kérdés kapcsán vállalják reformátusságukat, és erre közös kampányban is fel kívánják hívni a figyelmet.

A terített asztalnál

A tanácskozás résztvevői kicserélték tapasztalataikat a magyar kormány Kárpát-medencei reformátusságot érintő intézkedéseiről. A Generális Konvent Elnöksége a párbeszéd és az együttműködés elősegítése érdekében levélben fordul Orbán Viktor miniszterelnökhöz személyes találkozót és egyeztető fórum létrehozását javasolva a Kárpát-medencei magyar reformátusság körében végzett szolgálatukkal kapcsolatos kérdések megvitatására.

Református.hu

Kárpátmedencei Lelkészegyesületi Választmány ülése Hanván

Délvidék, Magyarország és Felvidék képviselői vettek részt a 2011. április 4-én, Hanván tartott választmányi ülésen. A területi beszámolók mellett élénk vita alakult ki a magyar állampolgárság kérdéskörében. A szlovákiai törvények következményeit teljes valóságukban nem mérték fel, így azt érdemben nem lehet Magyarországról megítélni.

A lelkeszegyesület valódi problémája inkább abból adódik, hogy a lelkeszek nem mindennit nyitottak a közösség megélésére, pedig a környezetünkben lejátszódó gazdasági és társadalmi események egyre sürgetőbbé teszik a közös gondolkodást, s az egységes fellépést. A választmány tagjai döntöttek a „Lelkeszegyesület” című időszak kiadvány nyomdai munkáinak elvégzéséről is. A résztvevők reménységgel tekintenek a horvátországi reformátusság zsinati ülése elé, bízva Isten megújító szeretetében.

A nyári lelkeszkonferenciát 2011. augusztus 1-4 között Deregnyőn kerül megrendezésre. A központi téma a keresztyénség és az iszlám kérdésköre.

Csoma L.

Evangelizáció

2011. május 26-29., Kassa, Református Templom

Nem a láthatókra, hanem a láthatatlanokra nézünk!

1. este: Május 26. **csütörtök:**

Igehirdetés: **Világosság a szívben** Igetanulmány: 2Kor. 4, 1-6.

Vetítés: Készülj Istened elé (kb: 40 perc)

Dokumentumfilm Zimányi József Ip.életéről és szolgálatáról

(Egy kárpátaljai lelkész, aki a „Keleti Baráti Kör” tagja, egyik megfogalmazója egy Sztálinhoz írt levélnek, amelynek következményeként Gulág táborba hurcolták az északi sarkkörön túli Norilszkba. Hat év után hazatérhetett családjához és viszontagságos lelkipásztori, evangelizációs szolgálatához.)

2. este: Május 27. **péntek**

Igehirdetés: **A kincs cserépedénybe tétetett** Igetanulmány: 2Kor 4, 7-11

Vetítés: Sárospatak, a bujdosó kollégium, (kb: 60 perc)

Dokumentumfilm az 1951. évi bezárásról és a kicsapott diákok sorsáról.

(A Tiszáninneni Egyházkerület közgyűlése szembeszállt a Szovjet diktatúra méltatlan, egyházellenes intézkedéseivel. A Debrecenbe telepített pataki diákok a hirre hazatértek és visszafoglalták Kollégiumukat. A pártállam válaszul megszüntette az egyházkerületet, a diákok vezetőit eltávolította, a többieket megfélemlítve Debrecenbe kényszerítette. Közülük három teljesen különböző lelkési életutat kísérvnk figyelemmel a diktatúra végéig.)

3. este, május 28. **szombat**

Igehirdetés: **Hiszünk, és azért szólunk** Igetanulmány: 2Kor 4, 12-15

Talán ? / Vetítés: Rövid videoklipes anyag Ablonczy Dánielről,
vagy a kispesti gyülekezet életéről, ifjúsági misszióról

4. alkalom: Május 29, vasárnap délelőtti istentisztelet

Igehirdetés: **A külső és a belső ember,** Igetanulmány: (2Kor 4, 16-18)

igehirdető: Ablonczy Zsolt a Bp Kispest Központi Gyülekezet lelkipásztora.

Csütörtökön, pénteken és szombaton este 18:00 órától lesz az istentisztelet 19:00 órától a vetítés.

Vasárnap 10:30 órától kezdődik az istentisztelet.

MEGHÍVÓ

*A Ladmóc-i református
keresztyén gyülekezet
teljes tisztelettel és szeretettel
meghívja önt, szeretteit,
ismerőseit és barátait a*

*IX. LADMÓCI
KÓRUSTALÁLKOZÓRA*

*melyet június 19-én
15.00 órától tartunk,*

Tisztújító lelkészegyesületi közgyűlés - Hanva

2011. április 27-én tartotta a szlovákiai keresztyén református Lelkészegyesület tisztújító közgyűlését a hanvai diakóniai központban, amelyet Fazekas László püspök nyitott meg áhítattal a Róma 8:1-8 versei alapján.

Ezután Csoma László vette át a szót, és elnöki jelentésében elmondta, hogy eddig 42 lelkipásztor csatlakozott a Lelkészegyesülethez, és további szolgálattevők jelentkezését is szeretettel várja. Beszédében hangsúlyozta, hogy külföldi lelkészegyesületek érdeklődéssel figyelik a honi egyesület munkáját és tevékenységét, majd pedig köszönetet mondott Rákay Sándor nyugalmazott lelkipásztor adományáért, aki 30 euróval támogatta a lelkészegyesület ügyét.

A Lelkészegyesület évek óta munkálja a lelkipásztori közösség összekovácsolását, amely a csereszolgálatok, továbbképzések, tanulmányi utak, lelkipásztorok kedvezményes nyaraltatásával, sőt, régebben a belső önsegélyezés útján nyilvánult meg.

Az elnöki jelentés és a hozzászólások megtárgyalása után kezdetét vette a tisztújítás, amely a következőképpen alakult:

- elnök: Csoma László
- pénztárnok: Rácz Elemér
- titkár: Rákos Lóránt

Az újraválasztott elnök megköszönte a szavazók bizalmát, majd pedig köszönetet mondott Orémus György-

A Lelkészegyesület új vezetőségére nagy feladatok és kihívások várnak még, amelyeket egyedül Isten segítségével lehet majd megvalósítani.

Nagy Andrea, helyi lelkipásztor imádságával zárult a közgyűlés, majd

nek ezidáig való szolgálatát, aki majd húsz éven keresztül volt a lelkészegyesület hűséges és megbízható pénztárnoka, példás precizitással járva elől a szolgálatban. Életére és további szolgálatára Isten áldását kérjük.

pedig a jelenlevők közös ebéden vettek részt, és végül lassan mindenki hazafelé vette útját, a komáromi, gömöri, abaúji, zempléni és ungi egyházmezők felé.

Mindezért legyen Istené a dicsőség.

Györky Sz.

Könyvajánló

Petrőci Éva

A patak éneke

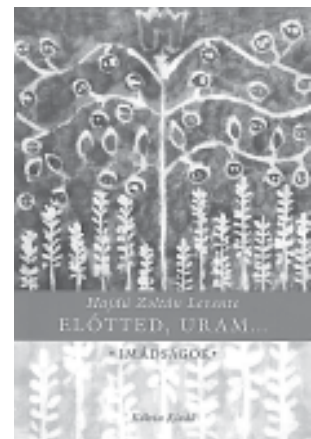
Válogatott és új versek

Ezek a versek „tetőablakok”, amelyeken nemcsak kitekintünk magunkból magunkra, hétköznapjainkból hétköznapjainkra, hanem közben „kényszerülünk” felfelé tekinteni. E verseskötet „tetőablak”, „kilátás a Mindenségre”. – részlet a bevezetőből.
Ára 5,50 €.

Hajdú Zoltán Levente
Előtted, Uram...

Imádságok gyűjteményét tartja kezében az olvasó. Az Istenhez szálló fohászok nyolc fejezetbe rendezve a teremtés és a megváltás csodája mellett felölelik a hétköznapi élményeket, a reggeleket, az estéket, a találkozásokat is. A szerző református lelkipásztor, aki elvezeti olvasóit a belső utak mély, néha meghitt, néha pedig felkavaró világába éppúgy, mint az isteni és emberi közösség egészen kézzelfogható valóságába. Az imádságokat magukénak érezhetik azok

is, akik régóta beszélgetnek Istennel, és azok is, akik most indulnak el a hit útján. Ára 5,50 €.

A kiadványok megrendelhetőek a Református Újság szerkesztőségében.

Népszámláláshoz...

Májusban megszámláltatunk, bevallattják velünk nemzeti és vallási hovatartozásunkat.

Mindegy, hogy mit vallunk ?

„Ha a *fenyőfát* letarolják, kipusztul az egész erdő,... de ha a *tölgyerdőt* tarolják le, pár év múlva buján nő ki a földből,” / Dr.Ravaszi L./... Mi, most, /felvidéki magyarok/ fogyatkozásunk szomorú napjait éljük, kipusztulásunkhoz vezető útjain járunk. Magunkat taroljuk le. Megtagadtatják születésünk voltát, azt a közösséget és azt a nyelvet, mely nyelvet beszéli, mely nyelven álmodik, mely nyelven imádkozik a Teremtőjéhez. Pedig, mi felvidéki magyar közösségbe születünk, ezért mindannyiunknak vállalni kell azt az „egy” bizonyos láncszemet, melynek összekapcsolt sokasága alkotja azt a nemzeti közösséget, mely őseink gyökereiből növekedve viszi tovább az öröklött magyar nemzeti értékeket, a magyar szellemiséget, melynek, akarva-akaratlanul is a hordozói vagyunk. De kötelességünk, hogy a továbbadói is legyünk, és nem csak a „raktározói”. A népszámláláskor nem történhet meg az, hogy ahhoz a többségű etnikumhoz jelentkezzünk, akiknél majd /kiszámitottságból/ biztosíthatjuk bár jobb világi létünket, anyagi kielégülésünket, előmenetelünket stb., de eladott lelkünk az ő számukra, mindig idegen marad, és erkölcsileg gyengének is ítélnék meg. „lelkében veszedelmet arat, aki testének vet...” / Gal.6,8/ Nem szabad megtennünk, hogy elhagyjuk azt a szövetséget, mely örökségünk révén kapcsol minket őseink közösségéhez. Mehetünk bár-hová, kompromisszumot köthetünk bár-kivel, lemondhatunk mindenről, magyarságunkról, de létünk, származásunk fájának gyökereit nem szakíthatjuk el soha, akarjuk, vagy sem, mindannyian egy gyökérről táplálunk „sarj” vagyunk.

E profitéhes világunkban nem lehetünk „nemzetünk várfalának” olyan védelmezői, akik kényelmes restségből, kiszámítottságból „várfalunkat” átengedjük még egy arannyal megvakított számárháton támadónak is.

Az államalkotó többségű nemzet most leveretésünkön munkálkodik, térdre akarnak kényszeríteni, /térdre magyar/ asszimilációs kohókban akarják beolvasztani mindannyiunk láncszemét, nem létezővé tenni „rajláncunkat”, de nekünk „talpra kell állnunk” és megmutatnunk, hogy van bennünk erő, erkölcsös méltóság, becsületos alázat, elszánt kitartás,

akár nemes szenvedés is „fajtánk” megmaradásának érdekében. „Isten most kénköves fürdőben fehériti a mi lelkünket, hogy újjá formálhassa. Én hallok zúgni az életnek árjait a magyar lélek mélységeiben. Tudom, hogy e zúgásban Isten üzeni: fel a szívekkel, diadalútra megyek közetek, rám tekintő gyermekeim! Homályosan bár, de mintha már bontakoznának előttem a lelki magyarság nagyszerű körvonalai.... a szó, hogy magyar nem lesz politikai jelentés, hanem szellemi és erkölcsi értékjelző.” /Dr.R.L./

„A magyarság legutóbbi léte politikai jelentés volt, ahelyett, hogy erkölcsi lett volna. Megújulásunk útja: **A magyarság legyen erkölcsi jelentés, hogy nemzeti lehessen.**”

Ma már a vak is látja, hogy az igazi politikum az etikum függvénye. Ha ez igaz, akkor lehet –e a hívó magyar ember /felvidéki/ megmaradásában reménytelen? ” Vagy talán a ma nemzetsége nem ismeri nemzetünk értékes múltját, és nem e multat építi-e jelenében, és nem e mult jellemvonásaival indul a magyar jövőbe? A múltba-nézésünk ne legyen cél, hanem eszköze a jövőnknek, mert mindazt, amit őseink építettek, galádul elveszik, ha mi bugyutaságból nem építjük tovább. Éljük Istennek és őseinknek tetsző életet.

„Csak annak a nemzetnek van ereje kivívni szabadságát, amelyiknek azért kell a szabadság, mert felséges missziót akar megvalósítani. Az öngyilkosnak kár a szabadság, a szabadság csak annak való, aki élni akar, akinek feledata van. „Kissebbségi létünk megtartása – szaporítása – legyen állandó, közös akarat. Akarat, amely céljéért áldozatot hoz: amely tűr és vár, azért, mert résen van s egy mindenki által tudott, de senki által sem hangoztatott cél szolgálatában áll.”

Magyarságunk legyen Istennek felséges, kedves gondolata, legyünk az a „tölgyes” mely buján nő ki a földből!! Kegyelemnek Istene adja, hogy így legyen. És akkor nyugodtan mondhatjuk József A. együtt, hogy: Íme, hát megeltem hazámat,

A földet, ahol nevemet

HIBÁTLANUL írják fölébem,

Ha eltemet, ki eltemet.

Szeretettel küldöm minden igaz magyar testvérnek, kérve, továbbítását ismerőseiteknek

Árvay J. /Kassa/

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

A Karácsonyt megelőző időszakról egyre gyakrabban közöl a palesztin média olyan írásokat, melyek igyekeznek bizonygatni a Messiás palesztin voltát. Különösen jellemző ez a palesztin keresztyén gyülekezetekre. Egy televíziós interjúban a názáreti Samih Ghanadreh azt állította, hogy Jézus volt az első palesztin mártír. Mire alapozza ezt? „Jassir Arafat-tól többször hallottam, hogy volt Jézus az első palesztin mártír.” A műsorvezető egyetértően helyeselt: „Ahogy Jézus népünk első mártírja volt, úgy Arafat nagyon sokat tett népünk mártír voltának megismeréséért.” Ezt a „Kereszténység és

iszlám kapcsolata” című könyv szerzője is megerősítette.

„Ez egyszerűen hihetetlen! A palesztinok profik a propaganda területén.” – nyilatkozta Jakov Damkani, aki krisztushívó zsidóként Tel Avivban a Gilgal szálót működteti. A semmiből nemcsak néppé lettek a palesztinok, hanem most már Jézusra is igényt tartanak, s így Ő már nem a zsidók, hanem a palesztinok királya. Damnaki a keresztyén világot elég naivnak tartja, hogy ezt a propagált valótlanúságot is elhiggye. „Hogyan lehet azt hinni, hogy a bibliai Megváltó a pa-

lesztin népből származik? Ez a nép a történelmi korban nem is létezett. Meg van írva, hogy a zsidók Messiása Ábrahámától, Izsáktól, Jákóbtól és Dávid királytól származik.”

A palesztin iskolaügyi minisztérium web-oldalán nem kevesebbet állít, mint hogy Mária, Jézus anyja palesztin volt. „Miként büszkék vagyunk a mi Szentföldünkre, ugyanúgy büszkék vagyunk a mi első szent asszonyunkra is. A palesztin Szűzmaria a szeretet és a békeasszonyja a mi nemzetünkhöz tartozott.” – olvasható a Fatah web-oldalán. Még tovább

ment Hussein Muhammad mufti a Fatah televízióban, amikor ezt mondta: „Jézus e földön született, itt tette meg első lépéseit és itt hirdette tanítását is az iszlámot. Minden kétségen kizáróan Jézus és a anyja Mária, palesztinok voltak!”

A palesztin autonóm terület vezetői újra meg újra kísérletet tesznek Jézus egy körüli palesztin legenda felépítésére. Ezzel kívánnak Izrael birtoklására szolgáló jogalapot teremteni maguknak. „Nemsokára azt hallhatjuk majd a palesztinoktól, hogy a Bibliát is ők írták.” – mondja Damnaki. „És tudják meg, hogy a keresztyén Nyugat, pedig lenyeli ezt a valótlanítást is.” A világ nyilvánossága nem tartja szükségesnek megvizsgálni ezeket a valótlanítást. Elfogadják, hogy Jézus palesztin volt, esetleg filiszteus, kanaánita vagy jebuszi. Igaz a palesztinok maguk sem egységesek abban, hogy e három közül melyik néptől származtassák magukat.

Meno Kalischer jeruzsálemi gyülekezeti előljáró azon a véleményen van, hogy mindezek mögött tisztán politikai szándék húzódik meg. „A palesztinok a bibliai Messiást palesztinként elfogadtatva, igyekeznek meggyőzni a világot arról, hogy ők a jogos őrzői a három egyistenhívő vallás szent helyeinek. Ezáltal szeretnék a jeruzsálemi zsidó templom-tér végleges birtokosaiként elfogadtatni magukat.” Tehát örökségi jogról van szó. Ha ehhez a zsidó Messiást palesztinná kell tenniük, hát ezt is megteszik.

Aviel Schneider

Szerkesztőségi megjegyzés

Míntha valami hasonlót tapasztalnánk itt Európa közpén a Kárpát-medencében is az elmúlt majdné száz évben. Édesapám alapiskolás tankönyvében, az 1930-as évek vége felé a nagymorva birodalom határai Kárpátját is magában foglalták. Az én tankönyvemben, az 1960-as években, e „birodalom” határvonala már Ungvár előtt volt megrajzolva. Napjainkban, pedig a Forgách-ból, Széchenyi-ből, Kossuth-ból Forgác, Séceni, Košut lett, csak Petőfiről nehéz dönteni?! Vigyázat nehogy elszámoljuk magunkat, mert a „palesztinok már a spájzban vannak!”

fordította: Csoma L.

A Selye János Egyetem Református Teológiai Kara felvételt hirdet

doktorandus-képzésre (PhD.)

Jelentkezni lehet **2011. június 30-ig.**

PhD - témák a 2011/2012-es évre

Ószövetség:

- 1.) A papság Izraelben
- 2.) „Idegenek” az Ószövetségben
- 3.) A hit fogalma az Ószövetségben

Újszövetség:

- 1.) A zsidókhoz írt levél krisztológiája

Rendszeres teológia:

- 1.) Mi értelme van az Istenről való beszédnek?

A hit igazsága és a tudományos igazság különbözősége a teológiában (a német nyelv ismerete kötelező)

- 2.) Szabad-e az ember? Az emberi akarat a reformáció, a humanizmus és a neurobiológiai determinizmus megítélése szerint (az angol nyelv ismerete kötelező; természettudományos elemeinél fogva interdiszciplináris)
- 3.) Keresztyének és muszlimok együttélése a szekuláris világban

Lehetséges-e a vallás olyan szintű privatizálása, hogy lehetségessé váljon az együttélés?

Vallástörténet:

- 1.) Az iszlám fundamentalizmus
- 2.) Barnabás evangéliuma
- 3.) Hans Küng, a valláskutató teológus

Egyháztörténet:

- 1.) A Iosonci Református Teológiai Szeminárium
- 2.) A prágai Komenius Evangélikus Teológiai Kar és a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház

Gyakorlati teológia:

- 1.) Palliatív care és az egyházi intézetek
- 2.) Ernst Lang és az igehirdetés
- 3.) Az egyház megújulása? Hogyan és mi által?

(a liturgia – homiletika – misszió – diakónia – gyülekezetépítés – katechézis által?)

**Felvételi időpontja:
2011. augusztus 25-én**

ThDr. cím megszerzésére

Jelentkezni lehet **2011. június 30-ig.**

ThDr. - témák a 2011/2012-es évre

Ószövetség:

- 1.) Páska és exodus
- 2.) Manassé uralkodása Izraelben
- 3.) Az izraeli himnusz

Újszövetség:

- 1.) A zsidóság és a keresztyénség kapcsolata R 9 – 11 fényében.

Rendszeres teológia:

- 1.) Eduard Böhl (1836-1903) – egy református szisztematikus teológus. Teológiája és hatása a magyar nyelvű egyházakra (a német nyelv ismerete kötelező, a latin és a holland nyelv bizonyos szintű ismerete ajánlott)

2.) Emberi méltóság: Egy etikai alapfogalom indoklása és tartalmi meghatározása keresztyén szempontból

- 3.) A világ üdvössége és gyógyulása az Egyházak Világtanácsának legújabb teológiai értelmezésében.

Vallástörténet:

- 1.) Friedrich Schleiermacher a filozófus és teológus
- 2.) A mazdaizmus, keresztyénség és az iszlám eszkatológiája
- 3.) Szentek kultusza az iszlámban és a keresztyénségben

Egyháztörténet:

- 1.) A lutheri és kálvini reformáció kezdetei Magyarországon
- 2.) A Türelmi Rendelet és jelentősége
- 3.) Az Explanatio Leopoldina

Gyakorlati teológia:

- 1.) Korunk jelentős igehirdetési irányzatai és azok hatása a Kárpát-medencében református szempontból

2.) Meghatározó személyiségek gyakorlati teológiái szempontból a magyar reformátusság életében: Ravasz László és Csiba Kálmán

- 3.) Meghatározó pasztorális irányzatok a 20-21. században és azok jelenléte református egyházunk életében

**Felvételi időpontja:
2011. augusztus 25-én**

Jelentkezésekkel kapcsolatban bővebb információval
a SJE RTK Dékáni Hivatala szolgál.
Elérhetőség: telefonon: 035/3260656, mail: levaia@uj.s

A Kárpát-medence Reformátussága

Nyitott templomok éjszakája a felvidéki Felsővályban

A Felsővályi Református Egyházközség az idén először kapcsolódik be a római katolikus egyház által országosan meghirdetett Nyitott templomok éjszakája című programba. „Május 27-én a gömöri egyházmegye református gyülekezetei közül egyedül a mi templomunk nyílik meg az esti órákban ebből az alkalomból az érdeklődők számára” – tájékoztatta a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház honlapját Szarvas Erzsébet lelkipásztor.

Az egyházközség a Nyitott templomok éjszakájára elsősorban azokat várja, akik nem tudnak részt venni a rendszeres istentiszteleti alkalmakon, de szívesen megismernék közelebbről a templom történetét, elcsendesednének a közel ezer éves falak közt, vagy kihasználnák ezt a lehetőséget arra, hogy éjszakába nyúlóan dicsérjék az Istent. Május 27-én 18 órától kezdődően várják nemcsak a helybelieket, hanem a környező településről érkezőket is, illetve az egész egyházmegye területéről a gyermekeket és felnőtteket egyaránt.

A program részét képezi az este hat órakor kezdődő istentisztelet, amelyen Szarvas László lelkipásztor szolgál igehirdetéssel. Ezt követően a vályi kötődésű, de bicszögi gyökerekkel rendelkező Mikó Zoltán festőművész festmény- és fényképképzésének a megnyitójára kerül sor, majd gyermekeket és fiatalokat várják a templomkertbe egy kis bibliai barangolásra és vetélkedőre. Este kilenc órakor a tornaljai Andante kórus, a hanvai női énekkar, valamint a Vály-völgyi kórus ad koncertet a templomban. A Nyitott templomok éjszakája éjjel tizenegy órakor zárul igeolvasással és zsoltárekléssel.

A templom története

A felsővályi templom azon kevés ma is látható református templomok egyike, melyek története messzire nyúlik vissza a múltba. A 17. század első felében épült egy középkori templom helyén, amely minden bizonnyal a 11. századból származott. A 16. században a Vály-völgy egész lakossága reformátussá lett. A templom a történelem során kétszer is leégett: 1619-ben és 1776-ban. A gyülekezet a templomát mindkét tűz után nagyon gyorsan helyrehozta, az első tűz után pedig kibővítette az eredeti középkori templomot figyelembe véve a református liturgiát. A 16–17. században a templom köré a török és martalóc csapatokkal szembeni védekezés céljából lőrészekkel és lakótoronnyal ellátott falat emeltek. 1768-ban a templomot körülvevő fal kiegészült egy haranglábbal is. A felsővályi református templom értékét növeli a festett kazettás mennyezet, a festett keleti és nyugati karzat, a vakolt motívumokkal díszített szószek és annak koronája. A templom és annak fallal körülvett udvara műemlékvédelem alatt áll.

reformata.sk

Új vezetőket választottak a horvátországi reformátusok

Hat év után zsinatot tartott a Horvátországi Református Keresztyén Kálvini Egyház (HRKKE) április 9-én Laskón. A tanácskozáson új tisztségviselőket választottak. A testület a HRKKE Zsinati Tanácsának március 18-i ülésén kelt ajánlását elfogadva püspököknek a korábbi baranyai esperest, Csáti Szabó Lajos laskói lelkipásztort, főgondnoknak pedig Kel József kórógyi presbitert választotta meg.

Csáti Szabó Lajos a gyülekezetek bizalmát megköszönő beszédében kiemelte: az egyház vezetése nemcsak Jézus Krisztusra és a megválasztott tisztségviselőkre, hanem minden gyülekezetre tartozik. Az új püspök arra kért mindenkit, hogy segítsék szolgálatukat, mert minden egyháztag jóindulatára és keresztyén hitére számítanak ebben. „Így tudunk csak megmaradni, így tudjuk csak megőrizni azt, amit ránk hagytak” – fogalmazott az egyházvezető.

Lángh Endre horvát nyelven elmondott búcsúbeszédében – a horvátországi reformátusokat püspöksége alatt ért viszonytagságokra utalva – az alkalmatlan időben végzett igehirdetéshez hasonlította püspöki szolgálatát. A leköszönő egyházvezető is szerepelt az újonnan választott Zsinati Tanácsba jelöltek listáján: őt a Zsinati Tanács fent említett ülése püspöki tanácsosnak ajánlotta volna. Lángh Endre azonban a szavazás előtt visszalépett a jelöléstől, ugyanakkor arról biztosította az új vezetést, ha szükséges, tanácsaival segíti munkájukat.

Még tart a kegyelem!

A laskói templomban megtartott tanácskozást Anđel Károly áhítata vezette be, amelyet a Lk 19,11–26 alapján tartott. A korábbi szlavóniai esperes elmondta, hogy az Úr nem kér lehetetlent az övétől, csak az általa adott ajándékok kamatoztatását. A lelkipásztor a HRKKE gyülekezeti küldötteitől és lelkipásztoraitól azt kérdezte, van-e bennük vágy a felelős szolgálatra. Mert ha van, az Ige alapján adatik hozzá erő és lelkesedés is; ha nincs, még az is elvétetik, ami van. Anđel Károly arra figyelmeztetett: még tart a kegyelem ideje, még élhetnek a reformátusok a szolgálat lehetőségével!

Nyugodt és törvényes ülés

A zsinati ülésre a két korábbi horvátországi esperes kérésére a Generális Konvent (GK) két megfigyelőt delegált: Kocsis Márta zsinati jogtanácsost Magyarországról és Rákos Loránt zsinati tanácsost a Felvidékről, mindketten a GK Egyházalkotmányi Bizottságának tagjaként érkeztek a tanácskozáásra.

Az egyházjogászok lapunk kérdésére elmondták, hogy az ülésen minden a HRKKE vonatkozó szabályrendeleteinek megfelelően zajlott, tehát jogszerűen ment végbe a zsinat. Kocsis Márta hozzátette: „Hallottunk a HRKKE-ben meglévő korábbi feszültségekről, de ezt most nem érzékeljük. Egyetértésben és nyugalomban zajlottak az események. A Zsinati Tanács jelöltállítását széleskörű, a gyülekezeteket is érintő egyeztetés előzte meg, ezért lehetett végül a szavazás eredménye is – egy-egy tartózkodás mellett – gyakorlatilag egyhangú.” A GK Egyházalkotmányi bizottságának tagjai ugyanakkor megjegyezték: a horvátországi egyházi jogszabályok kevésbé részletesek, mint akár a magyarországi, akár a felvidéki szabályozások. „Nem mondjuk, hogy ami részletesebb, az jobb is, hiszen nemegyszer a részletekben rejlenek a buktatók, de ha szükséges, a jövőben szívesen megosztjuk a tapasztalatainkat horvátországi testvéreinkkel” – fogalmazott a két szakember.

Jugoszlávia felbomlásával, az ország függetlenedését követően alakult meg a kis lélekszámú Horvátországi Református Keresztény Egyház 1993-ban, amely azonban belső ellentétek miatt később több részre szakadt. A Horvátországi Református Keresztény Egyház ekkor vette fel nevébe a „kálvini” jelzőt, és ekkor jött létre a Horvátországi Magyar Református Keresztény Egyház, majd a horvát nyelvű Horvátországi Protestáns Református Keresztény Egyház. Az utóbbi években többször kezdeményezték a maroknyi közösségek egyesítését – a Református Világszövetség megbízottja is közvetített a felek között –, mindezidáig azonban ez nem vezetett eredményre.

A horvátországi református egyházak nem tagjai az egységes Magyar Református Egyháznak. A Generális Konvent álláspontja szerint ugyanis csak egy egyházként csatlakozhatnak a Kárpát-medencei reformátusokat tömörítő szervezethez. A Magyar Református Egyház 2009. május 22-én elfogadott alkotmánya ugyanakkor nem zárja ki a későbbi esetleges csatlakozás lehetőségét. A dokumentum függeléke a közös Zsinat képviselői számarányának megállapítása során a horvátországi egyházzal is számol, de mint fogalmaz: „A Horvátországi Református Egyház csatlakozásáig ezek a helyek a Dunamelléki Református Egyházkerületet illetik meg.”

reformatus.hu / Kiss Sándor, fotó: K. S., MESZ-sajtóiroda - Bognár Attila

A boldogság titka

„Mind örülnek majd, akik hozzád menekülnek. Örökké ujjonganak, mert oltalmazod őket. Örvendeznek általad, akik szeretik nevedet. Mert te, Uram, megáldod az igazat, körülveszed kegyelmeddel, mint pajzssal.” (Zsolt5:12-13)

A minap került a kezembe egy történet, aminek már a címe is felkelti az ember érdeklődését: *A boldogság titka.*

A mai rohanó világban már szinte maga a szó is feledésbe merül: boldogság. És még kevesebb idő jut e fogalom jelentésére; a kivitelezésére, a boldogság gyakorlására azonban már sem idő, sem energia nem jut!

Pedig a zsoltáros is a boldogságról ír. Annyira fontosnak és szükségesnek tartja a boldogságot, hogy háromszor is kiemeli az író: *örülnek, ujjongnak, örvendeznek!* Kik? A választ is egészen pontosan megfogalmazza: *azok, akik Istenhez menekülnek, akik szeretik nevét.* A miért kérdésre is megkapjuk a választ: *mert az Úr oltalmazza őket!* Sőt! *Megáldja az igazakat; körülveszi kegyelmével, mint pajzssal!*

Felmerül bennem a kérdés: vajon a mai ember számára mit jelent a boldogság? Minek tudunk örülni; mikor tudunk boldogok lenni; egyáltalán van-e időnk a boldogságra; van-e energiánk rá; ill. akarunk-e boldogok lenni? S ha igen, mit teszünk érte?!

A zsoltáros egyértelműen a világ elé tárja: a boldogság nem hull senki ölébe sem! Tenni kell érte!

Dávid mintegy hitvallásként elénk tárja, hogy *mindazok, akik Istenhez menekülnek, azokat oltalmazza az Úr!* Mindazok, akik szívvel-lélekkel keresik az Urat, megérik ezt az isteni oltalmat. S ha így van, nem maradhat el a *szeretet*, amit a szív érez és amit gyakorolunk hálánkból fakadóan! S ebből adódik, hogy ezek az emberek, tehát mindazok, *akik szeretik az Urat, az Úr megáldja őket; körülveszi őket kegyelmével, mint pajzssal!*

Sokszor tűnhet úgy, hogy Isten megfélemedezik az igazról, hogy leveszi róla szemét, esetleg nem tartja többé erős kezében!

Pedig az Ige másként vall erről! Azonban ezeket az igeverseket nem elegendő fellelni a Szentírásban, nem elegendő fejből idézni, ezek az igeversek szívünkbe kell, hogy vésődjenek. *„Ha mások megfélemedeznének is, én nem feledkezem meg rólad! Íme, tenyerembe véstelek be, szüntelen előttem vannak falaid!” (Ézs49:15-16)*

Ha szívünkbe vessük az ilyen és ehhez hasonló igeverseket, akkor fogjuk megtapasztalni, hogy valóban Isten áldása kíséri az igaz embert, mindazokat, akik nemcsak hallgatói, szívükbe fogadói, de az Igének megtartói!

Sokszor tűnhet úgy, hogy az igaz többet szenved, nagyobb kereszt jut neki osztályrészül mint esetleg annak, aki kevésbé hisz a mennyei gondviselésben! Sokszor tűnik úgy, hogy aki küzd, annak mindenért meg kell küzdenie, mindenért keményen meg kell dolgoznia.

Olykor annyit dolgozunk, fáradozunk és szolgálunk, hogy –valljuk be- elfelejtünk meg-megállni, elfelejtünk feltölteni, mert egészen egyszerűen nincs rá idő. Lassan elfelejtünk mosolyogni, s elfelejtünk örülni, mert nem teszünk érte semmit. Pedig az öröm sem hull az ember ölébe! A boldogságnak is titka van!

A történet, amit olvastam, egy gazdag és nagy hírű bölcsről szól, akit egy alkalommal meglátogatott egy fiatal ember.

Ez a nagy hírű bölcs egy hatalmas kastélyban lakott, s a fiatal ember a látogatásakor épp egy vidám társaságot talált nála. Nem szeretne volna fenntartani a bölcsöt, de tépelődése közben észrevette őt a bölcs.

Nem maradt más választása, minthogy feltárja jövelele célját: a nagy, életbevágó kérdését, hogy mi a boldogság titka!

Már jó ideje gyötörte őt e kérdés.

Mivel a bölcs a látogatói miatt nem tudott időt szánni rá, hogy elmélyülve kifejtse gondolatait a témában, ezért azt ajánlotta a fiatalembernek, hogy előbb járja végig a kastélyt, és csodálja meg a képeket, szőnyegeket, és ha kedve van, a könyvtár kincseit, és úgy két óra múlva találkozzanak újra.

Ezzel egy kávéskanalat adott a látogatója kezébe, amelyre két csepp olajat öntött, majd megkérte a fiatalembert, hogy mialatt szemlélődik, tartsa kezében a kanálkát, és vigyázzon, hogy ki ne folyjon belőle az olaj.

Így indult útnak a fiatalember, miközben szemét le sem vette a kanálról. Bejárva az összes emeletet pontosan két óra múlva jelentkezett a házigazdánál, aki egy kérdéssel fogadta őt:

- „Mindent alaposan megnéztél? Remélem, örömet lelte a szép dolgokban?! A szőnyegek mintázata egyedülálló, a képek között van egy pár világhírű ritkaság, és a könyvtárban az a két főlíám a középkor levegőjét árasztja...”

Szégyenkezve vallotta be a fiatalember, hogy ő bizony mindebből semmit sem látott, mert minden figyelmét a kiskanálra meg az olajra fordította...

- „Hát akkor keljen útra újra, házam kincsei várják!” -mondta kedvesen mosolyogva az öreg bölcs.

Ezúttal a kanalat kevésbé görcsösen szorítva indult újabb felfedezőútra a fiatalember.

Egyik ámulatból a másikba esett. Itt-ott megállt, és nehezező esett útját folytatni. Megsodálta a mennyezetek freskóit és a végigjárta a virágpompában tündöklő parkot. Észre sem vette, hogy alaposan megkésve ért vissza a házigazdához. Ömlött belőle a szó, a szébbnél szebb látnivalók lenyűgöző hatása alatt állt.

Majd megszólalt a bölcs is:

- „Boldog vagyok, hogy házam örömet szerzett Önnek. - De hol van a két olajcsepp a kanálkáról?”

A fiatalember elszoruló szívvel állapította meg: a kanál bizony üres.

- „Az egyetlen tanács, amit adhatok, így hangzik - mondta a nagyírű bölcs - a boldogság titka: gyönyörködjék világunk csodálatos szépségében, de úgy, hogy ne feledkezzék meg közben a két szegény kis olajcseppről a kanáln...”

Sokan belesnek a fiatalember hibájába. Úgy járnak végig életüket, úgy indulnak el a startvonalról és érkeznek meg a célra, hogy elmennek a lényeg mellett, hogy nem látják meg azt, ami egyébként ott van mellettük, ami körülveszi őket.

Nem veszik észre a lehetőséget, ami minden nap felkínál-

kozik... Nem látják meg azokat a dolgokat, amik örömet szereznek, amik nem megrövidítenék, de éppen ellenkezőleg: egyfajta többletet, pluszt adna nekik. Nem részesülnek örömben és boldogságban, mert annyira igyekeznek, annyira összpontosítanak a munkára, hogy közben elmennek amellest, ami igazi boldogságot hozhat, ami felüdülést kínál és ad! Miért?

Talán azért, mert félnek. Félnek attól, hogyha megszentelik a vasárnapot; hogyha szánnak időt önmagukra is, kifutnak az időből. Talán félnek valami olyanba fektetni az időt és az energiát, aminek nem látják a kézzel fogható eredményét. Félnek, pedig az Istenbe és szeretteinkbe fektetett idő és energia örömet, oltalmat, szeretet, áldást és kegyelmet hoz magával! Mindazt magában rejt, amiből erőt meríthetünk a holnapra, az előttünk álló hétköznapiakra!

Látható hát, hogy mindennek jutalma van, semmi sem veszik kárba az Istenre fordított időből, az energiából, amit a másikra szánunk. Nem, mert gazdagon kárpótolva vagyunk érte!

A gazdag és a Lázár történetében (Lk 16:19-31) a gazdag nem törődött semmivel és senkivel. És amikor eljött az óra, hogy mennie kellett, annyira gyöttrődött, hogy szeretett volna változtatni helyzetén. Azonban akkor már késő volt. Ábrahám így válaszolt neki: „Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben.”

Erre egy ötlete támadt a gazdagnak és megkérte Ábrahámot: „Akkor arra kérek, atyám, hogy küldd el Lázárt apám házához, mert van öt testvérem, beszéljen a lelkükre.”

Ábrahám viszont nem tesz eleget a kérésnek. Nem, mert ha valaki nem okul a Szentírásból, ha nem hallgat a prófétákra, ha még Isten szószólóit hallva sem változtat valaki az életvitelén, akkor az sem győzi meg őt, ha valaki feltámad a halottak közül.

Történetünkben a nagyírű bölcsnél járt fiatalember kapott még egy lehetőséget. A Szentírásból a gazdag viszont nem; úgy, ahogyan mi sem! Mindössze egyszeri alkalmunk van az életútján. Ezért úgy járunk azon, hogy ne kelljen megbánnunk, hogy lemaradtunk, esetleg kimaradtunk valamiből, amit már nem lehet visszahozni, bepótolni, újraélni...

Járjunk nyitott szemmel, nyitott szívvel és lélekkel, hiszen így lesz érezhetővé rajtunk Isten áldása! Emlékezzünk a zsolta-ros szavaira: az igaz embert Isten jóvolta pajzsként védi!

S hadd fejezzem be e gondolatokat Arany János szavaival: „Öleljük meg egymást, szívesen, meghíten, és szeressük egymást: úgy áld meg az Isten.”

Sándor Veronika

A zuglói gyülekezettel Mátraházán

Kedves, de meglepő felkérés érkezett evangelizációs szolgálatra. Igaz mintegy évtizede szervezünk hasonló alkalmakat ez azonban mégis más. Két nap alatt öt ígihirdetési szolgálat, testvéri beszélgetések. Betekintés egy budapesti gyülekezet szolgálatába, s egyben érzékeltetni a Felvidéken élő reformátusság mindennapjait. Isten kegyelméből a Szentlélek vezetésével szól az igei bizonyágtétel az Ézsaiás 65.65,66 alapján. De szolgálattevők foglalkoznak a gyerekekkel is.

Talán a mi gyülekezeteink számára is jó lenne élni a lehetőséggel. Jóka, Hanva, Deregnő, olyan környezetet kínál, ahol a lelki közösség erősödését élhetik meg. Az 500 km hosszan élő gyülekezeteink esetleg megismerkedhetnek egy-egy régió hagyományaival, egyházi szolgálatával. Jó volt Mátraházán testvéri közösségben lenni, s kérem az Urat, hogy felvidéki gyülekezeteink is tapasztalják meg az igében megélt együvé tartozás hitbeli örömét.

Csoma László

A mátraházi üdülő

Gyerekkoldal

Kedves olvasóink! Még csak néhány napja múlt el a húsvét, a feltámadás ünnepe. A keresztyének az egész világon megemlékeztek arról, hogy az Isten Fia feláldozta magát az embervilágért, és Nagypénteki halála után húsvét vasárnapján feltámadt halottaiból. Feltámadásával legyőzte a halált, és minket, akik hiszünk benne, biztosít arról, hogy mi is feltámadunk majd a feltámadás napján. De mit is jelent a testünk feltámadása? Hogyan kell mindezt elképzelni? Erről érthetően és világosan szól Pál apostol, a korintusiakhoz írt levelének 15. fejezetében.

Biztosan emlékeztek még arra, hogy az egyik korábbi számban azt írtam, hogy néhány hónapon keresztül, miután megismertük Pál életét, a tanításával fogunk foglalkozni. Tanításait elég részletesen ismerjük, hiszen több levele is fennmaradt, és ezeket olvashatjuk a Bibliában. Most tehát a feltámadásról írt tanításával fogunk foglalkozni.

Mi, keresztyén emberek hisszük a test feltámadását, ami azt jelenti, hogy mindenki, aki meghalt, fel fog támadni. Maga a feltámadás nagyon sok emberben kérdéseket vet fel. Hogyan fogunk feltámadni, ha már a testünk elporladt? Összeáll a por, és ismét olyan lesz, mint az emberi test? Ez teljesen elképzelhetetlen. De nem is így kell elképzelni a halottak feltámadását, hiszen ez abszurd lenne. De akkor hogyan? Pál nagyon szépen elmondja.

Azt mondja, hogy olyan ez, mint amikor búzamazogokat vetnek a földbe. A búzaszem a földre kerül, és elkezd bomlani, de közben valami csodálatos módon kihajt, és kis növény lesz belőle. Elkezd növekedni, és kalászt hoz. A kalász, a búzaszál egyáltalán nem hasonlít a maghoz, melyet elvetettek. De

A test feltámadása (1Korintus 15)

azért mégis csak benne van a kalászban az a mag. Elvetnek egy pici magot, és kalász, gyümölcs lesz belőle. Hát, valahogy így lesz a feltámadás is. Az emberi testet elvetik, mint a magot, de majd ha kikél, ha jön a feltámadás, akkor valami sokkal csodálatosabb, szebb test fog kikelni, feltámadni.

Tudom, ez az egész nagyon hihetetlennek tűnik. Pál apostolt is sokszor kinevették miatta. Egyszer például Aténban járt, és ott beszélt az embereknek Krisztusról. Figyelmesen hallgatták egészen addig, amíg el nem kezdett Jézus Krisztus feltámadásáról beszélni. Abban a pillanatban megszakították a beszédét. Egyesek kinevették,

mások azt mondták, hogy majd meghallgatják máskor is. De azért voltak, akik hittek neki, és elkezdtek hinni Krisztusban is.

A feltámadás szerves része a keresztyén hitnek. Az Apostoli hitvallásban is meg van írva, hogy hiszem a test feltámadását... Mindenki, aki hisz Jézusban, hisz a feltámadásában. De akkor hinnie kell a saját feltámadásában is. Hogy mikor történik meg a mi feltámadásunk, azt az Istenen kívül senki sem tudja, de amilyen bizonyos az, hogy Jézus húsvétkor feltámadt, olyan biztos az is, hogy mi is fel fogunk támadni. Legyen hát mindnyájunknak feltámadás hitünk. - K. V. -

Imádság:

Megváltó Krisztusunk! Hálásak vagyunk azért, mert Te meghaltál értünk, és ezzel megváltottál az ördög hatalmától. Ugyanakkor azért is hálásak vagyunk, hogy nem maradtál a halálban, hanem feltámadtál a harmadik napon, ahogy minket is feltámasztasz majd. Ámen.

Aranymondás:

Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal. Hiszed-e ezt? „ János 11,25-26